

De Parel

SERGIO PACHECO DE OLIVEIRA

Samba preken in Kerkrade

Tim Vergoossen

Het was misschien wel dé coup van Nol Hendriks. In de zomer van 2002 maakten de Brazilianen Sergio en Cristiano transfervrij de overstap van NAC naar Roda JC. De twee smaakmakers ontpopten zich tot publiekslievelingen in Kerkrade. Cristiano om zijn doelpunten, Sergio als onnavolgbare spelverdeler op het middenveld. D'r Koempel blikt met laatstgenoemde terug op vier prachtige jaren. "Ik had nooit weg moeten gaan bij Roda. Het was de mooiste periode uit mijn voetbalcarrière."

Terwijl de duistere winterdagen huishouden in Nederland, verschijnt Sergio aan de andere kant van de lijn in ontbloot bovenlijf. Het is veertig graden buiten en de oud-speler heeft zich verschanst in de koelte van zijn woning in Recreio dos Bandeirantes, één van de betere wijken van Rio de Janeiro. Het is inmiddels vijftien jaar geleden dat de Braziliaan in Nederland speelde, maar zijn Nederlands is nog altijd uitstekend. Het geeft maar aan hoeveel hij Nederland, en specifiek Roda, nog in zijn hart heeft. "Ik heb nog veel contact met de jongens uit die tijd. Het was een ontzettend hechte groep. Er werd veel geschreven over dat het Roda rond 2005 een vreemdelingenlegioen was met spelers uit alle hoeken van de wereld. Maar weet je, als iedereen ergens anders vandaan komt, juist dan zit je in hetzelfde schuitje en trek je naar elkaar toe."

We gaan even terug in de tijd. Sergio werd, net als Cristiano, halverwege de jaren '90 uitgenodigd te komen trainen op een voetbalschool van Marc van Hoof. De Belgische scout van NAC was woonachtig in Rio de Janeiro en hield daar lokale spelers in het oog. Het was al snel duidelijk dat beide spelers talent hadden en dus werden ze, als jonge tieners al, naar Breda gestuurd. Daar doorliepen ze de jeugdopleiding van NAC om daarna in 1999 bij de Brabanders te debuten.

Na de promotie in 2000 speelden de Brazilianen zich in de kijker in de Eredivisie. De interesse van andere clubs was er altijd, maar toch gaven ze hun woord aan toenmalig directeur Roelant Oltmans dat ze hun aflopende contract wilden verlengen. Toen brak echter die bewuste zomer van 2002 aan. "Ik raakte geblesseerd vlak vóórdat de voorbereiding begon. Oltmans had mij toen nog niet benaderd. De zomer ervoor waren Youssouf Hersi en Kevin Bobson van Ajax overgekomen. Zij speelden

Henk Korzelijs (bewerkt door Stan Kaul)

Andres Oper en Sergio
Henk Korzelius

nagenoeg alles in die voorbereiding en speelden erg goed. De tijd begon te dringen, want mijn contract was nog steeds niet verlengd. Toen werd ik door mijn agent ineens in contact gebracht met Nol Hendriks.”

“Wat die man voor mij heeft betekend is ongelooflijk. Meteen vanaf het begin sprak er zoveel vertrouwen uit zijn woorden. Hij wist dat hij Cristiano en mij wilde hebben. Het gevoel werd voor mij eigenlijk heel snel concreet. Bovendien had Roda een paar maanden ervoor nog Milan verslagen in de UEFA Cup. Ik weet het nog. Dat vervolgens in de penalty-serie die Australische keeper er drie of vier stopte, maar Roda er nóg meer miste. Een club die voor Europees voetbal speelde terwijl ik bij NAC tegen degradatie speelde. Dat zag ik wel zitten.”

“Die stap is ons niet in dank afgenomen, omdat we ons woord hadden gegeven. Nol was het tegenovergestelde van Oltmans. Wat hij en Theo Pickée voor mij en ook voor Roda betekend hebben is ongelooflijk. Twee ongelooflijk warme mannen die je elk moment van de dag kon bellen.”

Bij Roda speelde Sergio de eerste drie jaar onder leiding van Wiljan Vloet. Het laatste jaar was Huub Stevens de baas. “Wiljan was een ontzettend aardige man, maar de communicatie was niet altijd helder. Ik was overgekomen van NAC en de eerste wedstrijd erna was thuis tegen De Graafschap. We stonden bij rust al met 3-0 voor en het zou uiteindelijk 5-0 worden. Ik begon op de bank, maar ik heb uiteindelijk geen minuut gespeeld. Hoezo niet? We stonden dik voor, er was niets aan de hand! Een paar dagen later moest ik met het tweede op maandagavond tegen Helmond spelen. Ik was zó geïrriteerd dat hij me nog steeds die keuze niet had uitgelegd, dat ik binnen vijftien minuten een rode kaart te pakken had. René Trost wist me uiteindelijk tot bedaren te brengen. Hij was naar de wedstrijd komen kijken en praatte op me in in de kleedkamer: ‘Sergio, we hebben je het hele seizoen nodig, niet alleen tegen De Graafschap!’”

“Die communicatie werd uiteindelijk beter, maar het verschil met Huub Stevens was enorm. Je merkte meteen dat Huub een toptrainer was. Hij was streng op het veld, maar daarbuiten voelde hij feilloos aan wanneer er iets mis met je was. Hij probeerde met iedereen wekelijks een persoonlijk gesprek te voeren. En wanneer je dan een slechte week thuis had gehad, had hij er begrip voor. Dan kon het best dat je in het weekend op de bank zat, maar dan was het wel duidelijk.”

Sergio werd uiteindelijk een onmisbare kracht en speelde in zijn laatste twee seizoenen nagenoeg alles. Hij scoorde er regelmatig op los. Een terugkerend fenomeen bij zijn goals was het tonen van een bedrukte ondershirt met religieuze teksten.

“Ik was al religieus opgevoed, maar toen ik in Breda woonde ben ik zelf de Bijbel gaan lezen. Toen ging een wereld voor me open. De lessen die ik daarin heb gelezen kun je op alle momenten van je leven toepassen. Vanaf dat moment durf ik mijzelf echt religieus te noemen. Als je alleen naar de kerk gaat en de Bijbel niet leest, dan kan je jezelf niet echt religieus noemen.”

Het zou een groot deel van zijn tijd innemen. Al tijdens zijn periode bij NAC maakte hij deel uit van een Braziliaanse geloofsgemeenschap. Na zijn overstap naar Roda begon hij ook zelf te preken. “Elke donderdag nodigde ik mensen uit bij mij in Rijckholt. Ook andere Brazilianen die in Nederland speelden – Hugo van FC Groningen, Marilia van Sparta – kwamen langs. Soms ging ik wel zes keer per week naar de kerk. Die shirts die ik na het scoren liet zien, waren een idee van een vrouw uit onze groep. Die bedrukte die voor mij en dan droeg ik ze tijdens de wedstrijd. Op die manier kon ik aan een veel groter publiek laten zien hoe mooi je leven kan zijn als je Jezus en God in je leven hebt. Daar was de sponsor overigens niet altijd blij mee. Die belde me dan na de wedstrijd. ‘Sergio, zo zien de mensen de sponsor niet!’ Haha.”

Het hoogtepunt van Sergio bij Roda was volgens hemzelf een uitwedstrijd tegen het Tsjechische FC Slovan Liberec, in de Intertoto. “Het was misschien niet de UEFA Cup, maar het was wel een Europese uitwedstrijd. En ik scoorde de goal die ons uiteindelijk een ronde verder bracht waarna we tegen Valencia mochten spelen”. Een ander hoogtepunt was zijn winnende goal tegen Feyenoord, in de achtste finale van de KNVB-Beker. “Na die wedstrijd kreeg ik een fles champagne mee naar huis, als speler van de wedstrijd”. Het absolute dieptepunt zal niet verbazen. Twee rondes later in dat onfortuinlijke bekertoernooi van 2006 leek Roda af te stevenen op de finale. Totdat Klaas-Jan Huntelaar in de laatste seconden toesloeg.

“Dat snap ik nog altijd niet. We hadden Ajax helemaal in de tang. 1-0 vóór door Andres Oper. En dan die omhaal. Ongelooflijk.”

Na vier jaar klonk het Samba de Janeiro niet langer uit de speakers van het stadion. Zowel Cristiano als Sergio vertrokken bij Roda. “Er was interesse vanuit Oekraïne. Metallurg Donetsk wilde Roda anderhalf miljoen euro betalen voor mij. Met de financiële problemen in die tijd was dat een no-brainer. Bovendien kon ik daar meer verdienen dan ik ooit had durven dromen. Ook waren de faciliteiten er waanzinnig. Het leek een win-win-situatie. Een paar weken later had ik al spijt. Met tranen in mijn ogen vertelde ik de jongens dat ik niet meer weg wilde, maar dat het contract al getekend had. Achteraf had ik gewoon bij Roda moeten blijven. Het was de mooiste en beste periode uit mijn voetbalcarrière.” Na anderhalf jaar in Oekraïne, vertrok Sergio naar Sivasspor in Turkije. Daar was het constant homeles over uitbetaling van zijn salaris, waarna hij zijn contract liet ontbinden. Na een half jaar niet gespeeld te hebben, belde Cristiano. “Of ik bij hem op Malta wilde komen spelen. Niet bepaald een

voetballand, maar ik had al een half jaar niet gespeeld en miste wedstrijdritme.”

Sergio's carrière bracht hem na omzwervingen via Azerbeidzjan en Mexico uiteindelijk terug in Brazilië. Na daar op een lager niveau gespeeld te hebben, beëindigde hij in 2014 zijn carrière. Tegenwoordig runt hij met zijn vrouw een verhuurbedrijf voor vrachtwagens die supermarkten bevoorraden. Dat Roda nog niet uit zijn hart is, is duidelijk. “Ik heb nog veel contact met Mark Luijpers, Vladan Kujovic, Kevin van Dessel en natuurlijk Cristiano. Ook bel ik de laatste tijd met Regillio Vrede en Ger Senden. Wanneer de coronapandemie voorbij is, wil ik zo snel mogelijk weer naar Kerkrade. Ik ben gebeld door Jeffrey van As. Dat ze meer willen doen met oud-spelers. Dat vind ik erg leuk. Ik heb al voorgesteld om een wedstrijd te organiseren, haha.” ✂

In duel met Jonathan de Guzman

Henk Korzelius 📷